

Żądania wnoszącego odwołanie

- uwzględnienie odwołania w całości;
- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- obciążenie strony skarżącej w postępowaniu przed Sądem kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd naruszył art. 53 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾ w związku z art. 8 ust. 4 i art. 53 ust. 2 lit. c) tego rozporządzenia, ponieważ uznał, że ochrona przyznana na podstawie rozporządzenia (WE) nr 491/2009 ⁽²⁾ zarejestrowanym nazwom pochodzenia może być uzupełniona przez Decreto-Lei nr 173/2009 i Decreto-Lei nr 212/2004, a także przez portugalski kodeks własności intelektualnej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 25 maja 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 154, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 8 lutego 2016 r. – Istanbul Lojistik Ltd/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Sprawa C-65/16)

(2016/C 175/05)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Istanbul Lojistik Ltd

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia [WE]-Turcja należy interpretować w ten sposób, że podatek taki jak ten ustanowiony w węgierskiej ustawie o podatku od środków transportowych, zgodnie z którą obowiązek podatkowy powstaje w momencie, gdy zarejestrowany w Turcji i używany do przewozu towarów pojazd transportowy tureckiego przewoźnika jadąc z Turcji przekracza granicę węgierską i, mając na celu dotarcie do innego państwa członkowskiego, przejeżdża przez Węgry jako państwo członkowskie tranzytu, stanowi opłatę o skutku równoważnym z cłem i jest z tego względu niezgodny z ww. przepisem?
- 2) a) W przypadku udzielenia przeczącej odpowiedzi na pytanie pierwsze, czy art. 5 decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia [WE]-Turcja należy interpretować w ten sposób, że podatek taki jak ten ustanowiony w węgierskiej ustawie o podatku od środków transportowych, zgodnie z którą obowiązek podatkowy powstaje w momencie, gdy zarejestrowany w Turcji i używany do przewozu towarów pojazd transportowy tureckiego przewoźnika jadąc z Turcji przekracza granicę węgierską i, mając na celu dotarcie do innego państwa członkowskiego, przejeżdża przez Węgry jako państwo członkowskie tranzytu, stanowi środek o skutku równoważnym z ograniczeniem ilościowym i jest z tego względu niezgodny z ww. przepisem?

- b) Czy art. 7 decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia [WE]-Turcja należy interpretować w ten sposób, że, ze względów związanych z bezpieczeństwem drogowym i ze stosowaniem ustaw, można stosować podatek taki jak ten ustanowiony w węgierskiej ustawie o podatku od środków transportowych, zgodnie z którą obowiązek podatkowy powstaje w momencie, gdy zarejestrowany w Turcji i używany do przewozu towarów pojazd transportowy tureckiego przewoźnika jadąc z Turcji przekracza granicę węgierską i, mając na celu dotarcie do innego państwa członkowskiego, przejeżdża przez Węgry jako państwo członkowskie tranzytu?
- 3) Czy art. 3 TFUE ust. 2 oraz art. 1 ust. 2 i 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1072/2009 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby na mocy zawartej z Turcją w dziedzinie transportu umowy dwustronnej państwo członkowskie tranzytu stosowało podatek taki jak ten ustanowiony w węgierskiej ustawie o podatku od środków transportowych, zgodnie z którą obowiązek podatkowy powstaje w momencie, gdy zarejestrowany w Turcji i używany do przewozu towarów pojazd transportowy tureckiego przewoźnika jadąc z Turcji przekracza granicę węgierską i, mając na celu dotarcie do innego państwa członkowskiego, przejeżdża przez Węgry jako państwo członkowskie tranzytu?
- 4) Czy art. 9 układu ustanawiającego stowarzyszenie między [EWG] a Turcją [...] należy interpretować w ten sposób, że podatek taki jak ten ustanowiony w węgierskiej ustawie o podatku od środków transportowych, zgodnie z którą obowiązek podatkowy powstaje w momencie, gdy zarejestrowany w Turcji i używany do przewozu towarów pojazd transportowy tureckiego przewoźnika jadąc z Turcji przekracza granicę węgierską i, mając na celu dotarcie do innego państwa członkowskiego, przejeżdża przez Węgry jako państwo członkowskie tranzytu, stanowi dyskryminację ze względu na przynależność państwową i jest z tego względu niezgodny z ww. przepisem?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych (Dz.U. L 300, s. 72).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky (Słowacja) w dniu 15 lutego 2016 r. – Radosław Szoja/Sociálna poisťovňa

(Sprawa C-89/16)

(2016/C 175/06)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Radosław Szoja

Druga strona postępowania: Sociálna poisťovňa

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 13 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 ⁽¹⁾ z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, w związku z prawem do świadczeń z zabezpieczenia społecznego i przywilejów socjalnych zapisanym w art. 34 ust. 1 i 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w okolicznościach, których dotyczy postępowanie główne, można interpretować bez uwzględnienia szczegółowych uregulowań, o których mowa w art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 ⁽²⁾ z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, bez możliwości późniejszego zastosowania art. 16 przytoczonego rozporządzenia, tak iż na wybór prawa krajowego mającego zastosowanie w razie zbiegu pracy najemnej i pracy na własny rachunek nie ma wpływu niski wymiar czasu pracy [Or. 2] i wynagrodzenia za pracę najemną, czyli że wspomniany art. 14 rozporządzenia wykonawczego nie ma zastosowania do wykładni art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego?